

skal bruge, når han skal forhandle i Ministerrådet. Derfor kan de redskaber, ministeren bliver udstyret med, jo ikke være åbenlyse for alverden, for så kender omverdenen jo de forhandlingsmuligheder og de bevægelsesmuligheder, som den danske minister har.

De blev beskrevet for ikke så længe siden af hr. Claus Larsen-Jensen, som sagde, at man jo ikke lægger sin forhandlingsstrategi åbent ud for alverden, for så er forhandlingsstrategien jo ikke mere nogen strategi, så er det simpelt hen, at man spiller med åbne kort, og at alle de andre spiller med lukkede kort.

Jeg forstår ikke, at hr. Keld Albrechtsen ikke kan forstå det, og jeg ved også, han udmærket forstår det, men han benytter sig af, at der måske er nogle, der ser den her debat, som ikke forstår så meget, og så prøver hr. Keld Albrechtsen at sprede noget mere mudder. Men det kan ikke lade sig gøre at udstyre en dansk minister med et mandat i fuld offentlighed, for så bliver forhandlingsmulighederne for Danmark totalt spoleret.

Det er vigtigt, at forhandlingen om den endelige beslutning, som foregår mellem ministre fra EU's forskellige lande, foregår i åbenhed. Det synes jeg er en fin idé, men det mandat, som ministeren skal have med fra Danmarks Folketing, skal være hemmeligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl forklarede for et øjeblik siden ganske udmærket, at der kan være en situation, hvor det kan være nødvendigt, at ministeren kan gemme et es i ærmet med henblik på at kunne spille det kort på et senere tidspunkt.

Men i alle andre situationer, i langt flertallet af sager går ministrene selv ud og orienterer pressen umiddelbart efter europaudvalgsrådet, og der er slet ikke noget hemmeligt i det herhjemme. Det skal alligevel foregå bag lukkede døre, siger man nu.

Vi har jo sagt, at vi godt vil være med til, at der kan behandles sager bag lukkede døre i særlige situationer, hvor det er nødvendigt. Det sagde hr. Thulesen Dahl også, og det er jeg enig i. Men at det i almindelighed skulle være nødvendigt, er helt ubegribeligt, fordi ministeren jo selv på mødet i Ministerrådet siger de ting, som han har sagt i Europaudvalget, og som derfor under alle omstændigheder vil komme til offentlige-

dens kendskab, samtidig med at det foregår på ministerrådsmøder.

Derfor er fru Elisabeth Arnolds argumentation ikke holdbar.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jo, den er, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

Der er jo masser af dagsordenspunkter på Europaudvalgets dagsorden, som sagtens kan blive diskuteret for åbne døre, det er der ingen problemer i, men hvor man giver mandater, og hvor der er oplæg til forhandlinger mellem EU's ministre, skal der være fortrolighed omkring mandatet, ellers kan den danske minister ikke forhandle. Sådan har det været i alle de år, vi har været medlemmer af EU, og sådan vil det fortsat være.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF lægger stor vægt på, at der kommer både større åbenhed og også større involvering i vores behandling af EU-sagerne her i Folketinget.

For at få både den større åbenhed og den større involvering af Folketingets medlemmer generelt mener vi, det helt afgørende er at få lagt sagerne ud i fagudvalgene. Det er jo rigtigt, at sagerne i dag går igennem fagudvalgene, men de går igennem fagudvalgene til en orientering, og de fleste fagudvalg og de fleste medlemmer af fagudvalgene oplever det på en måde, hvor det er os, som sidder i Europaudvalget, der alligevel træffer beslutningerne, fordi vi giver mandatet.

Der er nogle udvalg, der involverer sig meget, bl.a. Miljøudvalget. Men for at få den åbenhed er det fuldstændig afgørende, at det bliver hovedreglen, at det er fagudvalgene, der behandler sagerne og gør det på et meget tidligt tidspunkt. Det er faktisk en af de vigtigste ting, for at vi kan få større åbenhed om sagerne.

Kl. 15.20

Det er også vigtigt, for at man kan få større presseinteresse for de mange forskellige EU-sager, der kører gennem Folketinget, for det er jo helt klart, at et vigtigt element i kommunikationen med befolkningen jo er den kommunikation, der foregår via pressen.

Tidlig involvering er et led i det her. I Enhedslistens forslag peges der også på tidlig involvering og senest 3 måneder efter fremsættelsen.